
Minneord

OSS IMELLOM

Arne Ødegaard falt død om på hytta på Røros om morgenen 2. påskedag mens han sto og lagde frokostkaffe til familien.

Han visste at han hadde et hjernearterieaneurisme som ikke kunne opereres, og må nok ha fryktet at det kunne ende slik, men han bar sin utrygge skjebne med stoisk ro.

Han tok medisinsk embetseksamen i Bonn i 1964, og var turnuskandidat, og et par år assistentlege, ved Kirurgisk avdeling, Gravdal sykehus.

Patologiutdanningen startet han ved Sentralsykehuset i Trondheim i 1969, hvor han tidlig utmerket seg som en særdeles dyktig og samvittighetsfull patolog. Her arbeidet han frem til 1989. Fra 1989, til han gikk av med pensjon i 2003, var han avdelingsoverlege ved Avdeling for patologi ved Sentralsykehuset i Fredrikstad.

Han disputerte i Trondheim i 1977 og ble professor i patologi ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet. Han var en høyt kvalifisert patolog, og en erfaren og nøktern rettsmedisiner som alle stolte på. Hans integritet og faglig redelighet sto helt i stil med hans etiske holdninger ellers. Han samarbeidet utmerket med alle kolleger, og var olje på vannet når noen blåste seg opp og laget bølger.

Arne ble født i Bergen 23.4. 1938. Han var en lavmælt bergenser, og i manges øyne unødig tilbakeholden og beskjeden. Rampelyset, og arenaer der store ord skulle brukes, var ikke for ham.

Han var en entusiastisk elsker av klassisk musikk, av båtliv med sin flotte Colin Archer, og av hytteliv og skiturer med sin hyggelige familie.

Arne var det beste man kunne tenke seg som en lojal og omsorgsfull kollega. Det er uendelig trist at vi ikke lenger har ham blant oss. Våre tanker går først og fremst til Aase som nå må gå resten av veien uten Arne, – og til barn, svigerbarn og barnebarn.

Publisert: 3. juni 2010. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.10.0501

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. mars 2026.